

finde Anledning til at fremhæve det noget underlige Synspunkt, forekommer det mig, der her gjøres gjældende med Hensyn til Indkvarteringsforholdene. Det dreier sig nemlig her om, paa hvilken Maade Soldaterne, de Statsborgere, der aftjene deres Børnepligt, skulle indkvarteres, og man skulde antage, at dette fremfor Alt maatte være et Statsøiemed som Alt, hvad der vedrører Forsvarsvæsenet. Men man har gjort det til Kommunernes Opgave at sørge for denne Indkvartering, og det paa den Maade, at man har sagt: Kommunerne skulle besørge Indkvarteringen, og Kommunerne skulle bringe meget væsentlige Offre derfor. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) synes endog at ville have det indrettet saaledes, at der skulde være saa mange Byer om Budet som muligt, for at Staten kunde faae det saa billigt som muligt. (Ufbrydelse af Berg.) Det ærede Medlem siger, at det er en fornuftig Indretning; mig forekommer det at være en høist usofnuftig og usofstandig Indretning. Det forekommer mig dog virkelig, at overfor den Opgave, der foreligger her, er det Staten, der maa bære Byrderne. Naar man nu ikke vil gaa til en radikal Forandring af vort Indkvarteringsvæsen og gaa over til saadanne Forhold som her i Kjøbenhavn, hvor Staten sørger for Indkvarteringen, maa man idetmindste være villig til, synes det mig, at stille de Byer, man paabyrder Indkvarteringsbyrden, under passende Billaar. Nu vil det ærede Medlem ikke det, fordi navnlig de Byer, der i sin Tid kontraherede med Ministeren, have forbrudt sig mod Folkethingets Ret, ikke taget behørig Hensyn til Folkethingets Ret og Rettigheder ved Indgaaelse af Kontrakterne med den daværende Krigsminister. Nu har imidlertid det ærede Medlem for Helsingør oplyst, at i saa Henseende foreligger der aldeles Intet. Disse Byer have stillet sig, saaledes som de burde stille sig, naar de vilde gjøre det, som de have gjort, nemlig sørge for, at Soldaterne bleve godt indkvarterede. Staten vil ikke gjøre noget Offer i den Retning, derfor have Kommunerne gjort det, og derfor opnaa de nu at blive skjældt ud af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds; Andet have de ikke opnaaet. Det forekommer mig, at man i saa Henseende stiller sig noget ubillig overfor de indkvarterende Kommuner, og vil man gaa til en virkelig Overveelse af denne Sag, maa man komme til at besvare det Spørgsmaal, om det ikke er Statskassen, der skal bære Byrderne ved Indkvarteringsvæsenet, om det er passende og rigtigt at lægge den paa Kommunerne, Fordelen for Kommunerne ved Indkvarteringsvæsenet har jeg ikke faaet Die paa. Jeg tror — deri er jeg enig med det ærede Medlem — at desværre tagere Kommunerne undertiden denne Fordel meget for høit. Jeg kan forstaa det, saalænge Soldaterne fordeles paa daarlig Maade omkring i de enkelte Huse, at

Borgerne da kunne tjene Noget som Kvarterværter; men, naar vi gaa over til Kasernerne, kan jeg ikke forstaa, hvor den Fordel bliver af; den er idetmindste høist forsvindende, og saa ser jeg ikke, at der er nogen som helst Grund til at lade Kommunerne være dem, der skulle gjøre Opoffrelser til Kasernerne; det forekommer mig, at det er Staten, der bør bære denne Byrde. Vil man stadig overlade Kommunerne den, forekommer det mig, at Staten idetmindste bør stille sig som Laangiver overfor dem paa nogenlunde billige Billaar, og jeg skjønner ikke rettere, end at det er Dovedindholdet af dette Lovforslag. Ganske vist nævnes der ikke paa fyldestgjørende Maade i Hærfloven, hvor Garnisonsstederne kunne ligge, men det er klart nok, at fordi § 1 vedtages, er der ikke det mindste Mere fastslaaet om Garnisonsstederne end i dette Dieblit; det kan først siges at være stet, naar man kommer til at bygge for Garnisonerne, men naar det skal ske, afhænger jo af de høitærede Ministres Beslutning. Jeg kan i og for sig ønske denne Lov fremmet, men det følger af sig selv, at naar den skal behandles paa den Maade, som det ærede Medlem bebudede, finder jeg det temmelig ligeegyldigt, om den gaar til et Udvalg, der allerede er nedsat, eller et nyt; kun vil jeg ønske, at Lovforslaget maa blive oversendt til et Udvalg, hvor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds er Formand, thi saa veed man dog, hvor man kan sætte Kridtstregen, som betegner, hvor Ansvarer for dette Lovforslags fremtidige Behandling her i Thinget hviler.

Thomsen: Jeg vil dog ikke have, at den Ytring skal staa uimodsagt, som kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at han vil kunne forstaa, at jeg vilde betragte det som en ren Svir, om man ved Vedtagelsen af dette Lovforslag billigede alt det, som jeg gennem dette Punkt med de 513 Kr. i 1873—74 kæmpede for her i Thinget, og hvor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) dengang stod som Ordfører for Finantsudvalget og kæmpede imod mig. Jeg kan i den Henseende gjøre opmærksom paa, at saaledes kan det ikke blive; thi det Spørgsmaal om de 513 Kr., som var for i 1873—74, er for længe siden afgjort af Folkethinget. Der var dengang Tale om Bygning af visse Sygehuse, visse Depothygninger, visse Exercerhuse og visse andre Bygninger, men alle disse Bygninger ere for længe siden fuldførte, og Rigsdagen er paa de aarlige Finantslove efterhaanden kommen til den Erkjendelse, at det var fornuftigt, at man forantalte dem fuldførte, og har bevilget alle de Penge, som behøvedes i den Anledning. Altsaa, det Spørgsmaal, som jeg kæmpede for i 1873—74 med det ærede Medlem, er for længe siden afgjort ved Rigsdagens Voteringer paa Finantsloven.